

Благополучно тамъ живѣѧтъ
 Подъ равноправность сѫще жители,
 На всякъ искусство тѣ успѣважтъ
 Въ общѣ сѫ просвѣты любители!

Въ мысли высокы азъ принесенъ
 Тѣхно глѣдахъ благополучіе,
 Тѣжахъ отъ сърдца горкъ ужаленъ
 Мысльхъ си наше угнѣтеніе!

Ахъ! нашая земя плодовита,
 Лѣсища питома, равно поле,
 До когда въ невѣжество покrita!
 До когда плачь и горкое оле!

До когда тяшкое мѣчительство,
 Чести насилие отъ злодѣйцы!
 До когда варварско губителство,
 Крьвополитіе отъ поганцы!

Свобода страннимъ вмѣсто утѣхъ
 Горше тія мя разяряваше!
 Надѣжда нѣстъ отъ чюздагъ успѣха!
 Сърдце ми выше угорчяваше.

Въ грозиѣ отчайнность достигнахъ
 Отъ всякъ ускажденъ милъ удыхиѣ
 Слад кый си животъ прѣзирахъ
 Жалость владѣѧщие мя всегдаши!